

OSMISMĚRKA: pranostika - Pěkně-li o Bartoloměji...

K	A	T	L	E	T	K	A	P	I	Č	K	A	N	A
Á	T	Z	E	L	E	Ň	A	P	A	R	Ě	V	Ů	D
Ž	Ě	Ě	M	K	E	C	U	K	E	X	E	N	Ý	E
N	N	P	H	K	F	R	É	Z	A	V	Í	Ř	H	Z
I	T	O	C	K	A	T	S	A	M	O	T	A	Š	I
Č	Á	H	O	S	O	B	A	R	D	A	V	K	A	N
Z	T	Ň	Ě	I	I	L	E	X	I	K	O	N	A	F
M	A	M	L	B	U	V	C	L	H	L	L	E	Í	E
K	N	B	B	T	Í	E	P	A	A	E	Á	Ř	A	K
O	I	Á	I	R	L	Ř	L	U	P	Ř	M	D	K	C
B	L	T	B	U	A	U	P	U	T	T	E	U	Č	E
L	O	E	L	Ž	Š	D	O	N	D	S	A	P	I	I
E	D	Ó	E	K	D	K	A	D	E	E	Á	Ě	D	B
K	Z	S	A	L	Á	T	J	B	I	Ř	C	N	A	O
A	L	E	D	A	T	I	C	D	A	P	D	O	H	F

ATENTÁT, ATLETKA, BESEDA, BIBLE, BIBLIOTÉKA, BRADA, CEDULE, CELULÓZA, CITADELA, ČINŽÁK, DEZINFEKCE, DOLINA, DŮVĚRA, DŽBÁN, EXEKUCE, FOBIE, FRÉZA, HADIČKA, HALUŠKA, HRÍVA, CHMEL, IKONA, KABELA, KAKAOVNÍK, KAPIČKA, KOŇAK, KOUPELNA, LEXIKON, NÁSTUP, OBLEK, ODPAD, OSOBA, PŘESTŘELKA, PŘÍBĚH, PUDŘENKA, REVÍR, SALÁT, SAMOTA, ŠKOLA, TITUL, ZELEŇ.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 6.8.2025.

SRPEN 2025

ROČNÍK XXIV. ČÍSLO 6

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

VZDUCH OBI LÍM A CHLEBEM VONÍ

NEBESKÉ DIVADLO

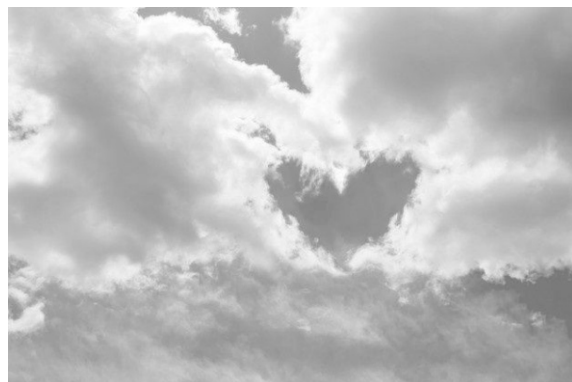
Pod modrou oblohou ulehám do trávy,
dívám se nahoru a vidím postavy.
Postavy, zvířata, někdy těž věci,
že jen v mých představách, je jasné přeci.

Vítr se lehce opřel zas do mraků,
ta chvíle dá se přirovnat k zázraku.
Mraky se rozplynou, či svůj tvar změň
a po mých představách stopy už není.

Dlouze si přemýšlím a v tom mě napadlo,
že vlastně sleduji nebeské divadlo.
Mraky se střídají tak jako jednání,
po jeho skončení slunce se uklání.

Lístek je zdarma, tak pojďme se koukat,
hledištěm je nám zahrada, louka.
Dívej se nahoru, ruce dej za hlavu,
hraje se každý den. Příjemnou zábavu!

Jana Topinková

Zprávy z našich dědin

Všichni jste srdečně zváni do Březnice na pouť ke sv. Bartoloměji.
Poutňová mše svatá bude sloužena v kostele 24.8.2025 v 8:00 hod. a v 10:00 hodin.
Odpoledne v 15:00 hodin bude svátostné požehnání.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 17.9.2025.

JSDHO BOHUSLAVICE U ZLÍNA

VE SPOLUPRÁCI S SDH BOHUSLAVICE, DOUBRAVY A HRVÍNŮV ÚJEZD

VÁS ZVE NA

HASIČSKÝ LES VOL. 3

ANEB

ZVLÁDNEŠ VŠE CO SPRÁVNÝ HASIČ?

SOBOTA 30. SRPNA 2025

- **VSTUP NA TRASU: 14:00 – 16:00**
- **START: 150 M NAD ŠKOLOU – U JANÍKŮ (Č.P. 289)**
- **ZAKONČENÍ V AREÁLU ZA HASIČSKOU ZBROJNICÍ:**
 - **PRO DĚTSKÉ ÚČASTNÍKY NANUK ZDARMA**
 - **OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO**
 - **SKÁKACÍ HRAD PRO DĚTI**
 - **AFTERPARTY S DJ CAJKEM**
 - **VEČERNÍ PROMÍTÁNÍ**
 - **LETADLA 2: HASIČI A ZÁCHRANÁŘI**

KLUCI A HOLKY

**POJĎTE
HRÁT
FOTBAL**

NÁBOR ROČNÍKŮ 2014-2020

**TRÉNINKY 2X TÝDNĚ NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI
V BŘEZNICI, PRO PODROBNĚJŠÍ INFORMACE
NÁS KONTAKTUJTE**

KONTAKT:
VERONIKA KOZMIKOVÁ
+420 732 447 697
VERONIKA.KOZMIKOVA@SEZNAM.CZ

MICHAL DOSTÁL
+420 773 742 824
dostymichal@seznam.cz

Nenápadná šlépěj

Stále ještě prožíváme období prázdnin a dovolených. Nedávno jsem se vrátil z italských Dolomit, kde jsme podnikali túry ve vysokohorském prostředí v oblasti Cortiny a občas nějakou ferratu - zajištěnou cestu ocelovými lany. Počasí bylo proměnlivé, polojasno, občas déšť nebo bouřky. Bydleli jsme ve Svatém Martinu in Gsies v pastoračním středisku Velehrad. Po týdnu jsem se přestěhoval do privátu a čekal na příjezd dvou rodin tady od nás. Ale moji přátelé se chtěli projít po ledovci v rakouských Alpách a zajistili si ubytování na horské boudě ve výši necelých 3000 metrů. Měli mačky, cepíny, lano a chtěli po ledovci vyjít na druhou nejvyšší horu Grossvenediger 3666 m. Předpověď počasí však byla špatná, každý den tam mělo napadnout dvacet až třicet centimetrů nového sněhu. Navíc mlha, déšť, nic by nebylo vidět. Nakonec horský vůdce rozhodl, že je to nebezpečné, jsou tam ledovcové trhliny, a tak museli zaplatit storno poplatků 30 EUR za osobu na den a jeli v sobotu domů.

Tato událost mi připomněla jeden příběh od Eduarda Martina. Stalo se to ve švýcarských Alpách. Vypráví jeden docent K. Jsem člověk, který miluje horské túry a loni jsem se na jednu takovou vypravil se svými švýcarskými přáteli. Náš horský vůdce trávil hodně času na horách o samotě a nenosil si s sebou ani noviny, ani televizi - ale zato nosil vlastní hlavu. Jednou mi ukázal na šlépěj, otištěnou do sněhové závěje. „Vidíš?“ Kývl jsem. Taková nenápadná šlépěj a může rozhodnout o celé cestě... Nerozuměl jsem. Průvodce našlápl kousek od šlépěje, kousek napravo a já div nevykřikl hrůzou. Kdybych byl nešel tam, kam naši skupině ukázal průvodce... Díval jsem se, jak našlápnutím našeho průvodce na sněhový převis se celý kus převisu ulomil a řítit se s rachotem dolů. Stačilo položit jedinou šlépěj o kousek dál. A celá naše cesta by byla marná, všechny šlépěje, které jsme na naší horské cestě urazili, by byly marné... Leželi bychom, roztříštěni, dole v údolí.

Na naší životní cestě není ani jediná šlépěj, která by nebyla důležitá, kterou bychom mohli otisknout ledabyly. Každá ze šlépějí, jež otiskujeme na své životní pouti je důležitá, je rozhodující, záleží na ní, jaká bude naše cesta. Jestli skončí tragédií... Nebo štěstím...Kdo ví... Možná jedna z těch šlépějí, které se chystám udělat dnes, je tou podstatnou, tou rozhodující...
Jaroslav Polách

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU V ZŠ BŘEZNICE

Úspěšní fotbalisté z naší školy bodovali v McDonald's Cupu

Vybraní žáci naší školy se v letošním roce zúčastnili celostátní fotbalové soutěže McDonald's Cup, ve které poměřili své síly s týmy z celého regionu. A že se jim vedlo skvěle!

V **okrskovém kole v Tečovicích** naši fotbalisté s přehledem zvítězili a zajistili si tak postup do další fáze soutěže. V **okresním kole v Brumově** navázali na svůj předchozí úspěch a opět si vybojovali **1. místo**, čímž se kvalifikovali do krajského kola.

To se konalo **ve Zlíně**, kde se utkali s těmi nejlepšími týmy z celého kraje. Konkurence byla opravdu silná a přestože se naši žáci tentokrát na **medailové příčky neprobojovali**, předvedli bojovný výkon, který zaslouží velkou pochvalu a uznání.

Děkujeme všem žákům za vzornou reprezentaci školy, trenérům za přípravu a vedení týmu, rodičům za podporu a v neposlední řadě také organizátorům a doprovázejícím pedagogům, kteří přispěli k hladkému průběhu celé soutěže.

Těšíme se na další sportovní výzvy a držíme palce do dalších ročníků!

Rozpis zápasů SK Březnice - podzim 2025

Mladší žáci

Zlín WU13- Březnice	Pátek 29.8.2025	17:30
Březnice - Halenkovice	Čtvrtek 4.9.2025	17:00
SK Zlín B - Březnice	Pátek 12.9.2025	18:15
Březnice - Tlumačov	Čtvrtek 18.9.2025	17:00
Mysločovice - Březnice	Pátek 26.9.2025	16:30
Březnice - Mladcová	Čtvrtek 2.10.2025	17:00
Racková - Březnice	Středa 8.10.2025	17:00
Březnice - Spytihněv	Čtvrtek 16.10.2025	17:00
Březnice - Lhota	Úterý 21.10.2025	17:00

Přípravka

Březnice - Mladcová	Středa 3.9.2025	17:00
FC Zlín WU11 - Březnice	Úterý 9.9.2025	17:30
Březnice - Jasenná	Středa 17.9.2025	17:00
FC Zlín U10 - Březnice	Čtvrtek 25.9.2025	17:30
Březnice - Mysločovice	Středa 1.10.2025	17:00
Provodov - Březnice	Pátek 10.10.2025	17:00
Březnice - Slušovice	Středa 15.10.2025	17:00
Spytihněv - Březnice	Čtvrtek 23.10.2025	17:00

Rozpis zápasů SK Březnice - podzim 2025

Muži

Březnice - Kostelec	Neděle 10.8.2025	17:00
Ludkovice - Březnice	Neděle 17.8.2025	16:00
Březnice - Lužkovice	Sobota 23.8.2025	16:30 (pouť)
Tlumačov - Březnice	Neděle 31.8.2025	16:30
SK Zlín - Březnice	Neděle 7.9.2025	17:30 (UT Paseky)
Březnice - Dol.Lhota	Neděle 14.9.2025	16:00
Fryšták - Březnice	Sobota 20.9.2025	15:30
Březnice - Žeranovice	Sobota 27.9.2025	15:30
Štípa- Březnice	Sobota 4.10.2025	15:00
Březnice - Slušovice B	Sobota 11.10.2025	15:00
Malenovice - Březnice	Neděle 19.10.2025	14:30
Březnice - Záhlinice	Neděle 26.10.2025	14:30
Hvozdná - Březnice	Sobota 1.11.2025	14:00

Dorost

Fryšták/Březnice - Holešov	Neděle 10.8.2025	10:00
Hrachovec - Fryšták/Březnice	Neděle 17.8.2025	10:15
Fryšták/Březnice - Uh.Brod	Sobota 23.8.2025	10:00
Slavičín - Fryšták/Březnice	Sobota 30.8.2025	10:00
Fryšták/Březnice - SK Zlín	Neděle 7.9.2025	10:00
Hluk- Fryšták/Březnice	Neděle 14.9.2025	10:00
Fryšták/Březnice - Rožnov	Neděle 21.9.2025	10:00
Strání - Fryšták/Březnice	Sobota 27.9.2025	10:30
Bojkovice - Fryšták/Březnice	Sobota 4.10.2025	12:00
Fryšták/Březnice - Lidečko	Neděle 12.10.2025	10:00
Tečovice - Fryšták/Březnice	Neděle 19.10.2025	10:00
Fryšták/Březnice - Slušovice	Neděle 26.10.2025	10:00
Baťov - Fryšták/Březnice	Sobota 1.11.2025	10:00

Sportovní den

Letošní sportovní den, plánovaný na 26. května, se sice musel obejít bez venkovního fotbalového hřiště kvůli nepříznivému počasí, ale přesto se vydařil. Místo trávníku jsme se přesunuli do sokolovny, kde na žáky čekal pestrý program plný pohybu a zábavy.

O velké zpestření dne se postarali parkouristé, kteří dorazili i přes deštivé počasí. Nejen že předvedli ukázky svého umění, ale také žáky seznámili se základy tohoto moderního sportu. Děti si pak samy vyzkoušely dvě jednoduché sestavy a jak se ukázalo, skákání, přeskoky i rovnováha je velmi bavily. Původně očekávaná Roztančená škola bohužel nedorazila, ale improvizace se opět osvědčila. Využili jsme choreografie z nedávného karnevalu a pod vedením jednotlivých tříd si děti společně zatančily. V sále panovala skvělá atmosféra plná smíchu a radosti.

Velké poděkování patří SRPŠ, které nám zpříjemnilo den sladkou tečkou - pro všechny děti zajistilo cukrovou vatu. I přes změnu programu si žáci den náramně užili a odcházeli domů s úsměvem a novými zážitky.

Poznávací výlet do Olomouce

V úterý 21. května 2025 se celá naše škola vydala na poznávací výlet do **Pevnosti poznání v Olomouci**. Ráno jsme nasedli do autobusů a společně jsme vyrazili za vědou, tvořením i dobrodružstvím.

Pro každý ročník byl připraven pestrý program plný zážitků. Nejmenší děti z mateřské školy se ponořily do **Pohádkového světa matematiky** a užily si i **kreativní dílnu**, následovanou prohlídkou fascinujících expozic.

Žáci 1. a 2. tříd navštívili program **Barevné planety**, kde se vydali na cestu vesmírem, a také tvořili v **kreativní dílně**. Třetíci se seznámili s rozmanitostí světa v programu **Tvary světa** a také si užili tvořivou část dne.

Čtvrtá třída se pustila do **programování s ozoboty**, kde se naučila základní principy logického myšlení a kódování. I pro ně byla připravena kreativní dílna a samozřejmě prohlídka expozic.

Pátáci se zúčastnili programu **Barevné molekuly v pohybu**, který spojoval vědu s pohybem, a nechyběla ani kreativní část. Celý den byl zakončen poutavou prohlídkou interaktivních výstav.

Děkujeme všem průvodcům z Pevnosti poznání za zajímavé aktivity a také pedagogům za organizaci. Velké poděkování patří **SRPŠ**, které uhradilo dopravu autobusy - bez této podpory by výlet nemohl proběhnout v takovém rozsahu.

Výlet se velmi vydařil a obohatil nás o nové poznatky i zážitky. Už se těšíme na další společnou cestu za poznáním!

Prvňáčci se stali čtenáři

Ve čtvrtek 29. května 2025 se v místní knihovně konalo slavnostní **pasování žáků 1. ročníku na čtenáře**. Tato tradiční událost byla vyvrcholením jejich celoroční práce a pokroku ve čtení.

Děti přivítala paní knihovnice. Malí školáci nejprve předvedli, co už zvládnou přečíst, a poté byli symbolicky „pasováni“ na čtenáře. Každý z nich si na památku odnesl **knížku**, která jim bude připomínat jejich první velké čtenářské úspěchy, a také **perníkovou medaili** za odvahu, píli a radost ze čtení.

Děkujeme paní knihovnici za milé přijetí a za podporu celé akce. Všem novým čtenářům přejeme mnoho krásných chvil strávených s knihou!

Dětem

Víš, ty malý, kde sluníčko
vstává,
víš, kde draky
pouštěla tvá máma?

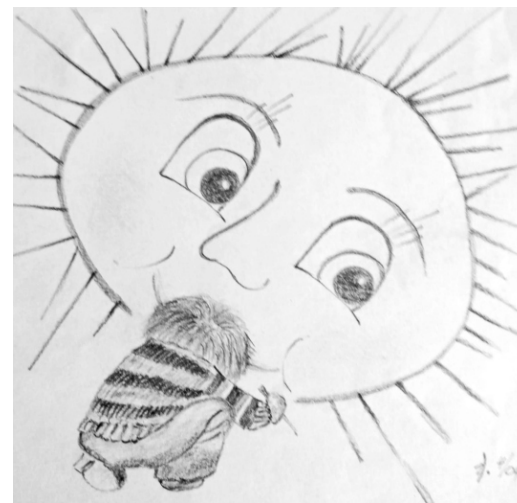
Tam za lesem na stráni
mají domek ještěrky,
starý pařez domov hlídá
dobře ví, co kámen skrývá.

Až tam půjdeš, můj ty malý,
kde tvůj táta s mámou chodívali
vezmi slunce do dlaní
a skutálej je po stráni.

Jindřiška Švajdová

Všem žákům přejeme úspěšné dny v novém školním roce a hlavně těm, kteří poprvé okusí zasednout do školní lavice.

Přání klidu, pohody a co nejméně slziček těm nejmenším, kteří se zařadí do nového kolektivu kamarádů v mateřské škole.
redakce

Ilustrace: J. Švajdová

Mše svaté byly v kapli slouženy pouze o pouti, o pohřbech a o některých významných svátcích.

O prázdninách pobýval v obci Dr. Nejezchleba, který se stal proboštem olomoucké kapituly. Když v roce 1961 Dr. Rudolf Nejezchleba zemřel, jeho pohřeb se stal manifestací víry lidí ze širokého okolí. Pohřbu se nesměla účastnit školní mládež. Byla pečlivě uzavřena v místní škole pod dohledem školního inspektora, zejména ministranti.

V roce 1962 došlo k opravě kaple, protože zdivo už bylo silně popraskané vlivem pohybu půdy. Původní malba byla velmi pěkná a tak byla obnovena. Ale za krátký čas začaly zdi znovu praskat. Na konci 60. let byla opět poškozena natolik, že lidé začali usilovat o opravu většího rozsahu. Politické uvolnění v roce 1968 vedlo k tomu, že v kapli se začaly sloužit mše svaté, i když nepravidelně.

Ale politické uvolnění netrvalo dlouho, přišla tzv. normalizace, tj. upevnění socialistického režimu a tudíž návrat ke starým pořádkům. Do březnické farnosti nastoupil v roce 1969 P. František Petřů, který začal aktivně opravovat škody duchovní i materiální. Věřící lidé usilovali o opravu kaple a P. František návrh na generální opravu podpořil. Vedle velkých oprav v Březnici se připravovala i oprava salašské kaple. V roce 1973 bylo vydáno stavební povolení na opravu. Zároveň bylo potřeb získat peníze a tuto akci, proto bylo vyřízeno povolení na pravidelné sbírky v obci. Nakoupil se stavební materiál během léta toho roku.

(Pokračování v příštím čísle)

Poděkování SRPŠ za podporu vlastivědné exkurze

Děkujeme SRPŠ při ZŠ Březnice za **velkorysou finanční podporu**, díky které se mohli žáci 5. ročníku zúčastnit **vlastivědné exkurze do Vídně**, která se uskutečnila dne **28. 5. 2025**.

Díky plnému uhrazení nákladů ze strany SRPŠ jsme mohli žákům nabídnout **bohatý vzdělávací program**, který rozšířil jejich poznatky z vlastivědy a dějepisu o reálné zážitky a zkušenosti. V rámci exkurze jsme navštívili **Technické muzeum**, kde si děti mohly prohlédnout historické i moderní technologie, a také **Dům moře**, kde obdivovaly zvířata z různých koutů světa včetně žraloků, opic a exotických ryb. Nechyběla ani procházka historickým centrem města.

Děti se z exkurze vrátily plné dojmů, nových poznatků a inspirace. **Děkujeme, že společně podporujete vzdělávání a zážitkové učení našich žáků.**

Mgr. Zuzana Valová

Obecní knihovna Březnice

Milé děti a rodiče, již podruhé jsem pro vás připravila šifrovací Naučnou stezku naší krásnou obcí. Znovu poznáte okolní krajinu a podíváte se tam, kde jste možná ještě nebyli a kde se dozvíte i něco zajímavého. A na konci cesty vyluštíte tajenku. Při procházce na čísle stanoviště nezáleží, důležité je, abyste sesbírali a vyluštili všech 10 otázek.

Stezky budou letos celkem 3, první - Včelí stezka je již ukončena. Tato nová **Lesní stezka** bude až do 18.10.2025 (nejpozději odevzdat v knihovně vyluštěnou tajenku).

Šifrovací kartičku a pokyny si vyzvednete v knihovně, na obecním úřadě nebo si je stáhněte na [www.obce](http://www.obce.cz).

Přeji příjemnou procházku.

Irena Haluzová, knihovnice

Po smrti prof. Frant. Nejezchleby (14. prosince 1913), jehož mrtvola z Olomouce na Salaš převezena a v Březnici pochována, vede péči o kapli mladší jeho bratr Rudolf, prof. V Mor. Ostravě, který také uskutečnil dávný svůj plán, vybudovati na Salaši místo dosavadní malé a vetché kaple kostelík větší a pěknější. Pro svoje záměry u Salašanů plně porozumění a účinnou pomoc. Dne 1. ledna 1920 ustanoveno prozatím zvláštní komitě sběrací s předsedkyní Fil. Výkoukalovou (komitětu se později dostalo i úředního schválení pod názvem Kaplová jednota), hned na to stařenka Vyoralová a Popelková sbíraly ochotně milodary (prvá nasbírala 552 Kč a druhá 895 Kč), a ostatní všichni pomáhali, jak kdo mohl a uměl. Stará kaple byla zbořena 15. června 1920 a nová budova přivedena pod střechu již 20. července téhož roku, svému účelu bohoslužebnému se odevzdá slavnostním posvěcením 3. července 1921.

Kěž nová svatyně je s týmiž city přijímána od potomků, s jakými jsme my přijímali starou kapli od svých hodných a zbožných předků, kéž zůstane Salašanům mariánská svatyně povždy posvátným a drahocenným palladiem v dobách radosti i smutku! (Dr. Rudolf Nejezchleba, Nová kaple P. Marie růžencové na Salaši u Mor. Malenovic, str. 2 až 4).

Dr. Rudolf Nejezchleba usilovně pracoval pro blaho obce Salaš po celý svůj život. Zasloužil se o založení školy v roce 1929 a místního hřbitova v roce 1922 za aktivní spolupráce Kaplové jednoty, kterou pomáhal zakládat jako spolek pro udržování a zvelebení kaple. Kaplová jednota měla svoje stanovy. Jejím členem mohl být každý, kdo přispíval na stavbu a údržbu kaple. Podle výše příspěvku byla odvozena úroveň členství. Zakládajícím členem byl každý, kdo věnoval tisíc korun, členem skutečným každý, kdo přispěl 200 korunami, činným členem ten kdo dal 50 Kč, členem přispívajícím za 10 Kč ročně.

Ač jsou na Salaši jen chudí dělníci a domkaři, obětovali vše, aby ve šlépějích svých zbožných předků mariánskou svatyni vybudovali Bohu ke cti a národu k ozdobě, čteme v doslovu v jubilejním tisku, vydaného při posvěcení kaple v roce 1921.

Druhá světová válka znamenala mnoho utrpení a obětí, a to i těch největších vlastního života. V této smutné době se, 3. října 1943 připomínala jubilejní památka stého výročí posvěcení kaple, ačkoli výročí připadlo na 17. září.

Doba po druhé světové válce nepřála duchovnímu životu. Nástup protináboženského režimu vedl k nátlaku na věřící, a to nejen duchovnímu, ale i materiálnímu. Pod záminkou kolektivizace byl fakticky po celá padesátá léta vykonáván neustálý nátlak na všechny drobné zemědělce, aby se vzdali víry svých předků, aby se vzdali půdy, všeho, co po předcích zdědili. Většina však vytrvala.

Salaš - 2. část z publikace

V této době nevolnictví roboty vystavěna byla mariánská kaple na Salaši, kde se v roce 1833 zaznamenávají 23 domky. Tenkrát byl březnickým farářem P. Josef Bílek, horlivý kněz a „všeuměl“, jak o tom řezbářské a malířské památky dosud pozůstalé svědčí. Ten vybudoval za svolení a podpory vrchnosti malenovské a součinnosti Salašanů kapli Panny Marie růžencové, která dne 17. září 1843 slavnostně posvěcena děkanem a farářem z Malenovic P. Viktorinem Návratem. Při slavnosti vypáleno mnoho ran z hmoždířů, až se světiteli splášily koně, a jen neohroženým Salašanům lze děkovati, že zabráněno neštěstí. Kaple vybudována z cihel dovezených z Malenovic z rozbořených ovčiren. Oltář i dlažba převezena z hradní kaple malenovické a titulní obraz dala namalovat hraběnka Karolina Šternbergová, sídlící v Pohořelicích. Obraz přenesen ve slavném průvodu z Pohořelic přes Malenovice na Salaš, při čemž se udála v Malenovicích tato epizodka. V Malenovicích nechtěl zvoniti průvodu kostelník Svrček, to dohrálo i židovského občana Beiwassera, který kostelníkovi zaplatil, aby zvonil. Z toho vznikla malá roztrpčenost s tehdejšími farářem, který nechtěl od Beiwassera za to přijat ani „desátku“: brzo však věc dobře urovnána. - Indult mešní, aby se směla sloužit mše sv. v kapli první neděli říjnovou a odpolední slavnost následující neděli „o pouti salašské“, rovněž vymohl farář Bílek, který také svými řezbami oltář krásně vyzdobil. Salašané se zavázali za sebe i své potomky zvláštním reversem vtěleným do gruntovní knihy, že chtějí tuto katolickou svoji „modlitebnu“ v dobrém stavu udržovati a opatrovati.

Zbožným Salašanům nebylo třeba ani onoho reversu, opatrovali svoji milou kapličku jako oko v hlavě, vždyť to bylo jediné místo v osadě, kde si slzami a modlitbou ulevovali v hoři života a kde čerpali síly pro životní denní boj. Jsou zachovány dojemné zprávy, jak při každé příležitosti radostné i smutné, pamatovali na svoji svatýňku, jak při výplatách po „nádeňkách“ obětovali vždy těch několik mozolně vydělaných krejčárků rádi a s nadšením „na kapličku“. Žádný ani ten nejbídnější Salašan nebyl by spokojně umíral, aby napřed něco neodkázal „kapličce“.

Pouti salašské staly se známými v celém okolí, veliký průvod s knězem z Březnice vždy přes Bohuslavice docházel na Salaš, posledně těž velké procesí z Velké Lhoty, a mnoho účastníků z okolních obcí. I sám + arcib. Dr. Th. Kohn, známý mecenáš a rodák březnický, rád se zastavoval v kapli, kdykoli do svého rodného kraje sem zavítal. Ku zvelebení kaple nemálo přispěli rodáci bohoslavičtí, bratři František a Rudolf Nejezchleba, kteří vymohše si dovolení, konali zde bohoslužby denně o hlavních svátcích i o prázdninách. Jsou dosud v čerstvé paměti všem Salašanům dojemné bohoslužby nedělní kolem jejich kapličky pod lipami za účasti občanů z Velké Lhoty (kteří neměli ještě tenkrát svoji faru), jak za doprovodu hudební kapely lhotecké nadšeně písně kostelní rozezvučely okolní lesy salašské. V kapli konána řídka slavnost, diamantová svatba J. a M. Lhotských (60ti leté výročí sňatku) dne 11. července 1909, kterou úplně ještě svěžím jubilantům pořídili jejich synovci, Fr. a Rud. Nejezchleba.

Pout' na sv. Hostýn - 8.8.2025

Nebyla to peší pout', ale autobusová. Místa k sezení byla ve dvou autobusech do posledního zaplněna. Všichni společně: Březničané, Bohuslavjané, Salašané, ale také sousedé z Kudlova, Karlovic a od Majáku se vypravili na pout' k Panně Marii Hostýnské, aby prosili za sebe i za všechny, které nesli v srdci s sebou - své rodiny, nemocné, děti...

Mši svatou sloužil pro poutníky P. Jaroslav Polách, křížovou cestou nás provázal Pavel Běťák. Při svátostném požehnání nám byly požehnány nakoupené upomínkové předměty, růžence, obrázky, svíčky, sladkosti, které jsme doma předali svým blízkým. Také přinesená hostýnská voda určitě potěšila zdravé i nemocné.

A tak pout' nekončí ani na poutním místě, ani návratem domů... pokračuje dál v našich životech.

M. Burdelová

Nenadálá událost

Život někdy uděluje překvapivé okamžiky. A nám oběma (manžel 90 let) umožňuje se ještě „obstojně“ hýbat. Ale stáří se musí akceptovat a dobře si promýšlet, co si daný jedinec může dovolit a na co už nejsou síly. A tak jsme oba odkázáni na rodinu a někdy i na četné přátele. Sledujeme zprávy jak v denním tisku, tak v televizi, abychom neztratili informace o tom, co se děje kolem nás.

Moje dlouholetá práce s dětmi ve škole je pevně zakotvena v mé mysli a ráda sleduji, co se v oblasti školství děje. A jsem v některých případech nemile překvapena. Přemýšlím, kde se ztratila výchova k odpovědnosti za své činy, o přátelství, pomoci druhým a to ostatní, co k životu patří.

Zmínila jsem slovo „přátelství“ - je to výraz vlastnosti, kterou lze nadepsat zlatými písmeny. Další pojem „stáří“, který nás už stále provází jak u člověka, tak u předmětů v domácnosti, které denně používáme. A takovou důležitou věcí je třeba klika u dveří. Nedávno se stalo v naší domácnosti, že se nedaly ráno otevřít dveře ložnice u nemocného ležícího manžela. Rodina v zaměstnání a ještě daleko od domova. Museli jsme požádat o pomoc sousedy. Každá rada drahá - jak se lidově říká, i osobní asistence sousedů, ale klika stále stávkovala. Došlo to tak daleko, že manžela bylo nutno vytáhnout oknem ven z místnosti a přemístit!

Ještě, že dva sousedé, sami už s „pár křížky let za krkem“, měli tolik síly manžela dostat oknem ven! No, situace k pohledání!

Mezitím se stále sousedé pokoušeli dveře otevřít, ale až k večeru přijel odborník na takovéto „příhody“ a situace byla vyřešena díky našim pomocníkům.

Nedovedu ani vyjádřit vřelé poděkování za vyřešení popisované události, která se přihodila dvěma starým osobám.

Jistě vás napadne myšlenka, proč jsem v úvodu svého článku psala o školácích. Myšlení nás starších je založeno na výchově druhým pomáhat a hlavně vidět, kdo pomoc potřebuje.

Proto bych přála všem dětem dobré rodiče, kteří je uvedou na správnou cestu do života a ten pak ukáže jak dál.

Srdečné blahopřání

3. září 2025 oslaví 65 let společného života - kamennou svatbu

Jana a Oldřich VAVRUŠOVI

**Pětašedesát let již trvá váš společný let,
z mladíka kmet
a z mladice jakbysmet.
Ač váš život nebyl jen samý med,
nikdo nehádal by vám tolik let.**

**Hodně zdraví do dalších společných let.
Přeje dcera Irena s celou rodinou.**

Slábnoucí paprsky kradou se údolím, mizí již barvy růže stolisté. Z polí se k večeru sekáči vracejí, vlahá noc krajinu něžně obejme. Vzduch obilím a chlebem zavoní. Láskou s nadějí ten Boží dar okořeněn je.

K zemi se pozvolna hvězdy snášejí. Vnímám dotek starých časů a závan smutné, leč blažené nostalgie.

Košíky plné hřibů a pokojné dny Vám všem

Marie Nevělková

**„Slunce zašlo za horami
v záři rudých červánků,
nad polem a nad lukami,
tichne píseň skřivánků...“**

/Josef Václav Sládek/

Žijeme v prostředí, kde může nastat nemilá příhoda a pokud není k dispozici rodina, jsou tu stále přátelé, na které se můžeme spolehnout. Jejich otázka - „co potřebujete“ u nás zazní velmi často a aniž bychom potřebovali, tak se stává, že se objeví na stole ochutnávka úrody ze zahrádky, čerstvě upečené buchty, další přiveze léčivou vodu z Provodova, zařídí objednávky u lékařů, spraví televizor, přinese knížky z knihovny, postará se o nákupy v obchodech, atd. Za tyto pozornosti i služby (které nejsou zdaleka vypsány), chci vyjádřit poděkování za nás oba, kterým je dopřáno ještě vidět, slyšet, částečně se pohybovat a posuzovat, co je dobré a co ne.

Přeji všem to štěstí

- mít kolem sebe kupu dobrých přátel a vážit si jejich přízně
- i opatrovat štěstí, že máme kolem sebe rodinu.

Máme „kliku“ v životě a věřte přátelé, že tu „kliku“ velkým dílem spravujete i Vy!

A slyším v duchu svého prastarého Matouše ze Slovácka:
„Ja děvčico, pamatuj si, že múdrost', tú za žádné peníze nekúpiš!“ ...

Jindřiška Švajdová

PŘÁTELSTVÍ

O pravém přátelství v písních se zpívá
a ten text většinou pravdivý bývá.
Každý z nás v životě zažil už chvíli,
kdy měl strach z toho, že dojdou mu síly.

Naštěstí ale je spousta lidí,
kteří nám beze slov do duší vidí.
Dokážou pomoci, vědí si rady
a když je potřeba, vždycky jsou tady.

Přátelství to je dar seslaný z nebe,
přítel je ten, kdo nezradí tebe.
Zná tvoje tajemství i tajná přání,
tak jako anděl vždycky tě chrání.

S pravými přáteli život je snazší
a každé trápení lépe se snáší.
S nimi nám často svět u nohou leží
a náš čas jako splašený běží.

Važ si svých přátel, nikdy je nepouštěj
a hádky malé vždycky jim odpouštěj.
Jsou to tví andělé, co slétli na zem,
kdybys je nechal jít, tak byl bys blázen.

Jana Topinková

... a vzduch obilím a chlebem voní

Sledujíc počasí, řekla bych, že letošní léto docela zostra odstartovalo. Vždyť hned první prázdninové dny, teploty až ke čtyřicítce šplhaly. Člověk marně přemýšlel, kam by se před tou výhní ukryl. A prý i venkovní teploměr občas na okno bušil a o ochlazení prosil.

Extrémní hic nás pohltil, a chvílemi se zdálo, že se asi v tom pekelném žáru, co nevidět usmažíme. To horko neskutečným dusnem doprovázeno bylo. Jako ryba na suchu jsme po dechu lapali, nějaké té nebeské sprchy se dožadovali. A rosničky stále jen děsivé vlny veder předpovídaly.

Slabší jedinci občas panice propadali, smrti sežehnutím se obávali. Do sklepa se před tím parnem ukrývali, pivním mokem žízeň zaháněli a na povrch zemský, snad už jen v noci vycházeli. No, vypadalo to, že to počasí ještě hodně dlouho, stejně děsivý scénář miní psát.

Však zčistajasna, jakoby se kouzelným proutkem mávlo, prudký obrat nastal. Přišlo razantní ochlazení a konečně též dešť k nám zavítal. Bohužel též četnými bouřkami s vichřicemi, občas ty lijáky doprovázeny byly, a co jim v cestě stálo, to bez milosti ničily. Ten jejich nástup úděsný a rychlý bývá. Dobrým sprinterem třeba být, abychom se někam do bezpečí, rychle stihli ukrýt.

Pravda, my tady na kopci, za každou tu dešťovou kapku vděční jsme. Vždyť to sucho vpravdě už alarmující bylo. Vody v nádržích rychle ubývalo, že všechno suchem zhyne, se jevilo. Jen bezmocně jsme na tu žíznivou a skomírající přírodu pohlíželi a k nebi prosebně vzhlíželi.

Prázdniny s vodou bývají spojeny. Rozpomenu-li se na dny mého dětství, ne vždy dny volnosti jen teplými paprsky prozářeny bývaly. Pamatuji si i chladná a deštivá léta. Pokud mne paměť neklame, tak někdy i celá svitovská dovolená propršela. Myslím, že nám dětem to mnohdy ani moc nevadilo, neboť po okolí se za každého počasí lašovat dalo. To, že jak slépka zmoklí jsme byli, nás nijak moc netrápilo. No, a jakmile se sluníčko z mraků jen trochu vymanilo, doma nás už nikdo neudržel. Na malenovickou Riviéru honem jsme pádili. Na kole, autobusem a často i pěšky lesem, jsme za našimi městskými kamarády a vodními radovánkami spěchali. A třebaže ani žádné tropy nebyly, a zuby nám kolikrát zimou drkotaly, nemoci se nám vyhýbaly. No, asi jsme docela otužili bývali.

Již kdesi v nedohlednu, ty chvíle nádherných prožitků jsou. Ten požehnaný čas, kdy svět nám u nohou ležel. Ty okamžiky štěstí, kdy bývali jsme všichni spolu pohromadě. A život svobodný byl, jak vznešený let ptáka, pod modravou klenbou nebe. Já vím, jsou to jen mé vzpomínky. Však zaplať pánbůh za ně.

Jakým počasím, po zbytek léta, počastování budeme, v této chvíli jen těžko odhadnout se dá. Situace zdá se být značně nejistá. Podobně jako na bojišti, každým okamžikem se okolnosti mění. A vypadá to, že ani meteorologové si kolikrát rady neví. Tak nezbyvá než doufat, že nás už žádné větší klimatické kotrmelce nečekají. Od agresivních bouří a uragánů, že si odpočineme, příjemných teplot a blankytné oblohy, si konečně dosyta užijeme. Snad se nám to nedýchateľné horko vyhne, a již jen umírněným deštěm nás milostivé nebe obdaruje. A i když nějaká ta menší bouře přijde? Nevadí. Vždyť přece stará pranostika praví: „Když v srpnu hřímá, bude na sníh bohatá zima.“ Tak třeba se lidové rčení aspoň krapánek naplní a jiskřící sníh, zimní krajinu do bílého šatu, konečně zas nastrojí.

Jako každoročně, i letos jsme si pátého července Den věrozvěstů, Cyrila a Metoděje, připomínali. Svatým knížetem Rostislavem k nám tito soluňští bratři povoláni byli. Aby základní kámen slovanskému písemnictví položili. A jazykem srozumitelným, víru v Krista šířili. A tak velký dar lidé dostali. Slovo Boží v jazyce, kterému rozuměli. Cožpak může být lepší zbraně proti podlému nepříteli, ďáblu? Vždyť přece jsou to slova, která krmí lidské duše, posílí rozum a těší naše srdce.

Vzácným a drahocenným zdrojem pro poznání minulosti, kroniky jsou. Tou nejstarší, svědectví o české historii podávající, je Kosmova kronika. Ta už devítisté výročí slaví.

Asi šest let potřeboval děkan pražské svatovítské kapituly k sepsání poznatků o naší historii. Dílo je rozděleno do tří knih. Začíná stavbou babylonské věže a původem Čechů, a končí rokem 1125, kdy Kosmas zemřel. Tento letopisný poklad je napsán latinsky.

Uvědomí-li si člověk, za jakých podmínek autor paměti psal, je to dílo vsutku mistrovské. I když ta četba je velmi náročná, měl by si ji asi přečíst každý Čech. Nejenom pro poznání naší historie, ale též, abychom pochopili, že tak jako ten bájný pták Fénix, i naši předchůdci mnohokrát uměli z popela vstát. Že jako národ máme být na co hrdí. A že naši předkové dokázali za naši krásnou vlast, bohatou řeč, svobodu a čest, bojovat.

Pravda, historie se mnozí bojí, a snaží se ji zkreslovat. Však dějiny tu zůstávají, jsou naživu a do příštích dnů nikdy nepřestanou promlouvat. Moudře to kdysi sir Winston Churchill vyjádřil:

„Národ, který zapomene na minulost, nemá žádnou budoucnost.“